

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Άρθρον 74 του Συντάγματος 1975

Επὶ του σχεδίου νόμου «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Εσθονίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φορολογικής διαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου».

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Με το σχέδιο νόμου που υποβάλλεται προς ψήφιση σκοπείται η νομοθετική κύρωση της Σύμβασης που υπογράφηκε στην Αθήνα την 4^η Απριλίου 2006 μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και του της Δημοκρατίας της Εσθονίας.

Με τη σύμβαση επιδιώκεται η αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος το οποίο πραγματοποιείται στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

1. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Το φαινόμενο της διπλής φορολογίας του εισοδήματος που παρουσιάζεται σε διεθνές επίπεδο, δηλαδή η ταυτόχρονη επιβολή φόρου στον ίδιο φορολογούμενο για το εισόδημα της ίδιας χρονικής περιόδου από δύο Κράτη, οφείλεται στο γεγονός ότι, το μεν ένα Κράτος φορολογεί όλα τα εισοδήματα, των κατοίκων του, ανεξάρτητα από τον τόπο που αυτά προκύπτουν βάσει του κριτηρίου της κατοικίας, το δε άλλο Κράτος, βάσει του κριτηρίου της πηγής, επιβάλλει φόρο στα εισοδήματα των μη κατοίκων του, τα οποία προκύπτουν στην επικράτεια του.

Έτσι όταν ένα πρόσωπο (φυσικό ή νομικό) είναι κάτοικος ενός Κράτους και αποκτά εισόδημα από πηγές άλλου Κράτους, το πρόσωπο αυτό θα φορολογηθεί για το ίδιο εισόδημα, τόσο στο Κράτος της κατοικίας του, όσο και στο Κράτος που προκύπτει το εισόδημα, δηλαδή, στο Κράτος της πηγής.

Όπως είναι φυσικό η διπλή φορολογία του εισοδήματος έχει αρνητική επίδραση στην ανάπτυξη των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των Κρατών γιατί αποτελεί σοβαρό εμπόδιο στην ανταλλαγή αγαθών, υπηρεσιών καθώς και στη διακίνηση κεφαλαίων και προσώπων μεταξύ των Κρατών.

Η άρση του εμποδίου αυτού επιτυγχάνεται, βέβαια, και μονομερώς βάσει των διατάξεων της εθνικής φορολογικής νομοθεσίας του καθενός Κράτους, αλλά κατά κύριο λόγο βάσει διμερών συμβάσεων που καταρτίζονται μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών.

Με τις συμβάσεις αυτές καθορίζεται η έκταση της φορολογικής εξουσίας των Συμβαλλομένων Κρατών, καθώς επίσης και η μέθοδος αποφυγής της διπλής φορολογίας και το βασικότερο καθορίζονται οι όροι συνεργασίας των δύο Συμβαλλομένων Κρατών για την περιστολή της φοροδιαφυγής.

Ειδικότερα με τις προαναφερόμενες συμβάσεις:

1. Θεσπίζεται ένα ευνοϊκότερο φορολογικό καθεστώς υπέρ των κατοίκων (φυσικών ή νομικών προσώπων) του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα ή αποκτούν εισοδήματα στο άλλο Κράτος.
2. Εξασφαλίζεται μια σταθερότητα στο φορολογικό καθεστώς που θεσπίζεται με τη Σύμβαση, διότι η σύμβαση είναι ανεξάρτητη από τις μεταβολές των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών. Οι Συμβάσεις καταρτίζονται για να ισχύσουν επί μακρό χρονικό διάστημα και δεν είναι δυνατόν να τροποποιηθούν μονομερώς, εκτός αν καταγγελθούν από το ένα ή το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος πράγμα μάλλον δύσκολο, οπότε παύουν να ισχύουν.
Η εν λόγω σταθερότητα αποτελεί σημαντικό πλεονέκτημα για τους κατοίκους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οι οποίοι επιθυμούν να πραγματοποιήσουν επενδύσεις στο άλλο Κράτος.
3. Καθιερώνεται η αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης των κατοίκων του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι των κατοίκων του άλλου Συμβαλλόμενου σε θέματα φορολογίας και έτσι εξασφαλίζονται ομοιόμορφες συνθήκες ανταγωνισμού για τους επενδυτές.
4. Καθορίζονται οι μέθοδοι αποφυγής της διπλής φορολογίας στην περίπτωση κατά την οποία και τα δύο Κράτη (Κράτος πηγής και Κράτος κατοικίας) έχουν δικαίωμα φορολογίας του ίδιου εισοδήματος. Το Κράτος της κατοικίας του δικαιούχου του εισοδήματος, είτε εξαιρεί από τη φορολογία, είτε διατηρεί το δικαίωμα φορολογίας, οπότε πιστώνει το φόρο που καταβλήθηκε για το ίδιο εισόδημα στο Κράτος της πηγής.

Η αποτελεσματικότητα των διμερών μέτρων έχει από παλιά διαπιστωθεί από διάφορους Διεθνείς Οργανισμούς (Ο.Η.Ε., Ε.Ε. και ιδίως Ο.Ο.Σ.Α.), οι οποίοι μέσα στα πλαίσια της επιδίωξης του γενικότερου σκοπού τους, δηλαδή, της εξύψωσης της οικονομίας των Κρατών και του βιοτικού επιπέδου των λαών τους, συνιστούν στα Κράτη - μέλη τους στην εξάλειψη της μεταξύ αυτών διπλής φορολογίας μέσω της σύναψης σχετικών διμερών συμφωνιών βάσει προτύπων που έχουν καταρτισθεί από ειδικές Επιτροπές των Διεθνών αυτών Οργανισμών.

Η Ελλάδα, όπως είναι γνωστό, αποτελεί μέλος του ΟΟΣΑ και ως εκ τούτου κατά τις διαπραγματεύσεις με άλλα Κράτη - μέλη ή ακόμη και με μη μέλη του ΟΟΣΑ, για την κατάρτιση συμβάσεων για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, χρησιμοποιεί ως βάση το αναθεωρημένο πρότυπο Σύμβασης του ΟΟΣΑ (Model Tax Convention on Income and on Capital).

Η Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος και κεφαλαίου μεταξύ Ελλάδος και Εσθονίας που υποβάλλεται για κύρωση, βασίστηκε στο ανωτέρω Πρότυπο Σύμβασης του ΟΟΣΑ και ελήφθησαν υπόψη οι επιφυλάξεις που έχει διατυπώσει η χώρα μας σε ορισμένα άρθρα αυτού (άρθρο 5 - φορολογία τεχνικών επιχειρήσεων, άρθρο 8 - φορολογία ναυτιλιακών κερδών, άρθρο 12 - φορολογικά δικαιωμάτων στη χώρα της πηγής κλπ).

Κατά τις διαπραγματεύσεις της Σύμβασης αυτής μελετήθηκαν τα φορολογικά συστήματα των δύο χωρών, εκτιμήθηκαν οι προοπτικές συνεργασίας τους και καταβλήθηκε προσπάθεια για την επίτευξη όρων προς εξασφάλιση, τόσο των δημοσιονομικών, όσο και των οικονομικών συμφερόντων της Χώρας.

2. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Με τα κυριότερα άρθρα της εν λόγω Σύμβασης που υποβάλλεται για νομοθετική κύρωση, προβλέπονται ειδικότερα τα εξής:

Άρθρο 5

Μόνιμη εγκατάσταση

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζεται η έννοια και το περιεχόμενο του όρου «μόνιμη εγκατάσταση».

Η σημασία του όρου αυτού στις διμερείς συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος είναι μεγάλη, διότι βάσει αυτού κρίνεται πότε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος έχει το δικαίωμα να φορολογήσει τις επιχειρήσεις του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους που ασκούν δραστηριότητα στο έδαφος του. Τα βασικά στοιχεία του όρου αυτού είναι η «παρουσία» της αλλοδαπής επιχείρησης στο άλλο Κράτος, ο τρόπος «παρουσίας» της και η διάρκεια αυτής της «παρουσίας».

Ειδικά για τις τεχνικές επιχειρήσεις, η διάρκεια αυτή ορίστηκε στους εννέα (9) μήνες. Για τις λοιπές δραστηριότητες θα έχουν εφαρμογή οι γενικές διατάξεις του άρθρου αυτού.

Με το εν λόγω άρθρο ορίζονται επίσης κανόνες για τη φορολογική μεταχείριση των επιχειρήσεων του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, όταν ασκούν δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω ενός τρίτου προσώπου (αντιπροσώπου).

Άρθρο 6

Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, το εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται στο Κράτος αυτό (που βρίσκεται η ακίνητη περιουσία).

Οι ίδιες διατάξεις εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης, ως και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Επίσης, οι ίδιες διατάξεις εφαρμόζονται στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης, καθώς και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία η οποία χρησιμοποιείται για την άσκηση μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7

Κέρδη επιχειρήσεων

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθιερώνεται η γενική αρχή κατά την οποία κάθε Κράτος έχει αποκλειστικό δικαίωμα να φορολογεί τα εμπορικά και βιομηχανικά κέρδη μιας επιχείρησης του, εκτός αν η επιχείρηση αυτή ασκεί εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης. Στην περίπτωση αυτή το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος έχει το δικαίωμα, με βάση τις αρχές που καθιερώνονται με το προαναφερόμενο άρθρο 5, να φορολογεί τα κέρδη της επιχείρησης αυτής.

Ως κέρδη της μόνιμης εγκατάστασης, τα οποία έχει δικαίωμα να φορολογήσει το Κράτος, που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση (Κράτος πηγής), θεωρούνται εκείνα τα οποία θα πραγματοποιούσε η μόνιμη αυτή εγκατάσταση αν ήταν μια ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση από εκείνη της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι, κατά τον καθορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης, αφαιρούνται μεταξύ των άλλων εξόδων και ένα τμήμα των διαχειριστικών και γενικών εξόδων τα οποία πραγματοποιούνται από το κεντρικό κατάστημα της επιχείρησης για λογαριασμό της μόνιμης εγκατάστασης.

Άρθρο 8

Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, καθορίζονται τα κριτήρια βάσει των οποίων φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση πλοίων και αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές.

Ειδικότερα, όσον αφορά στη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση πλοίων στις διεθνείς μεταφορές καθιερώνεται το κριτήριο του νηολογίου του πλοίου (σημαία του πλοίου). Το κριτήριο του νηολογίου εξασφαλίζει πλήρως τα ελληνικά συμφέροντα λόγω του ιδιαίτερου καθεστώτος που επικρατεί στη ναυτιλία μας και γι' αυτό η Χώρα μας επιδιώκει κατά τη σύναψη διμερών συμβάσεων αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος την καθιέρωση αυτού του κριτηρίου (ελληνική επιφύλαξη στο ΠΡΟΤΥΠΟ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΟΟΣΑ).

Έτσι, με βάση το κριτήριο του νηολογίου του πλοίου, τα ελληνικά πλοία φορολογούνται μόνο στην Ελλάδα. Η Εσθονία είναι υποχρεωμένη να απαλλάσσει από τη φορολογία του ελληνικά πλοία όταν προσεγγίζουν τα λιμάνια της.

Όσον αφορά στη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές καθιερώνεται το κριτήριο της έδρας της επιχείρησης που εκμεταλλεύεται τα αεροσκάφη.

Σύμφωνα με το κριτήριο αυτό το καθένα Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογεί αποκλειστικά τα κέρδη των αεροπορικών επιχειρήσεων του, έστω και αν τα κέρδη αυτά πραγματοποιούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, τα οποία όμως υποχρεούται να τα απαλλάξει από τη φορολογία.

Το ίδιο κριτήριο της έδρας καθιερώνεται και για τη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση πλοίων με σημαία τρίτων Κρατών.

Άρθρο 9

Συνδεόμενες επιχειρήσεις

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού αναφέρονται στις συναλλαγές μεταξύ συνδεομένων επιχειρήσεων (μητρικών, θυγατρικών ή εταιρειών του ίδιου ομίλου) και προβλέπουν ότι οι Φορολογικές Αρχές του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχουν το δικαίωμα κατά τον προσδιορισμό των φορολογητέων κερδών μιας επιχείρησης του Κράτους αυτού, να αναμορφώνουν τα κέρδη της, αν διαπιστωθεί ότι στις οικονομικές σχέσεις αυτής της επιχείρησης και μιας άλλης συγγενούς επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους δεν επικρατούν συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού.

Κατά την αναμόρφωση των κερδών μιας επιχείρησης, κάτω από τις συνθήκες που αναφέρονται ανωτέρω, μπορεί να γεννάται και θέμα οικονομικής διπλής φορολογίας στο μέτρο κατά το οποίο τα επιπλέον κέρδη, λόγω αναπροσαρμογής στο ένα Κράτος, έχουν ήδη φορολογηθεί στο επίπεδο συγγενούς επιχείρησης στο άλλο Κράτος.

Επισημαίνεται ότι οι συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος δεν καλύπτουν την οικονομική διπλή φορολογία. Με τις διατάξεις, όμως, του άρθρου αυτού ως και τις διατάξεις σχετικά με τη συνεργασία των δύο Συμβαλλομένων Κρατών προβλέπονται διαδικασίες για την εξάλειψη της οικονομικής διπλής φορολογίας.

Σημειώνεται ότι, αν οι συναλλαγές μεταξύ δύο συγγενών επιχειρήσεων διεξάγονται με βάση τους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού ή προαναφερόμενη αναμόρφωση των κερδών δεν επιτρέπεται μόνο από το γεγονός ότι οι δύο επιχειρήσεις ανήκουν στον ίδιο όμιλο.

Άρθρο 10

Μερίσματα

Με το άρθρο ρυθμίζεται η φορολογία των μερισμάτων που καταβάλλονται από νομικό πρόσωπο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Συγκεκριμένα, το πρωταρχικό δικαίωμα της φορολογίας των μερισμάτων έχει το Κράτος κατοικίας του δικαιούχου των μερισμάτων, ενώ παράλληλα αναγνωρίζεται και στο Κράτος της πηγής, δηλαδή στο Κράτος που βρίσκεται το νομικό πρόσωπο που διανέμει τα μερίσματα, το δικαίωμα να φορολογεί τα εν λόγω μερίσματα, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, αλλά ο φόρος που θα επιβάλει δεν μπορεί να υπερβαίνει κατ' απόλυτο ποσό το 5% επί του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, εάν ο δικαιούχος των μερισμάτων κατέχει περισσότερο από 25% του κεφαλαίου της εταιρείας που διανέμει τα μερίσματα. Για τις λοιπές περιπτώσεις ο συντελεστής φορολογίας ορίζεται στο 15%.

Βέβαια, με το εν ισχύει φορολογικό καθεστώς στην Ελλάδα, όσον αφορά τη φορολογία των μερισμάτων (Ν. 2065/92) η διάταξη αυτή καθίσταται ανενεργός. Έχει τεθεί, όμως, για να διασφαλίσει τυχόν μεταγενέστερη τροποποίηση στην εσωτερική νομοθεσία μας και να εξασφαλίσει σταθερότητα στη φορολογία των μερισμάτων και ως εκ τούτου ενθάρρυνση προσέλκυσης κεφαλαίων.

Άρθρο 11

Τόκοι

Το άρθρο αυτό ρυθμίζεται τη φορολογία των τόκων που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Το κράτος της κατοικίας διατηρεί το δικαίωμα φορολογίας των τόκων αυτών, παρέχεται, όμως, και στην χώρα που προκύπτουν οι τόκοι (χώρα πηγής) το δικαίωμα φορολογίας, με βάση την εσωτερική νομοθεσία της, αλλά ο φόρος που θα υπολογιστεί έτσι δεν μπορεί να υπερβαίνει κατ' απόλυτο ποσό το 10% του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Εξαιρούνται της φορολογίας τα κυβερνητικά δάνεια και οι κετρικές τράπεζες των δυο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 12**Δικαιώματα**

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ρυθμίζεται η φορολογία των δικαιωμάτων, δηλαδή, του εισοδήματος που προκύπτει από τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής ή φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών και τανιών και μαγνητοταινιών για ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές, οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος σχεδίου ή τύπου μηχανολογικού σχεδίου, μουσικού τύπου ή διαδικασία παραγωγής ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού το πρωταρχικό δικαίωμα φορολογίας των δικαιωμάτων διατηρεί το Κράτος της κατοικίας του δικαιούχου, ενώ παράλληλα αναγνωρίζεται στο Κράτος της πηγής το δικαίωμα φορολογίας σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, αλλά ο φόρος που επιβάλλεται δεν θα υπερβαίνει κατ' απόλυτο ποσό το 5% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων, που καταβάλλονται για τη χρήση βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού και 10% για όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις.

Άρθρο 13**Ωφέλεια από κεφάλαιο**

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται η φορολογία της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση της ακίνητης περιουσίας που βρίσκεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και ανήκει σε κάτοικο του άλλου Κράτους. Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις παραχωρείται το δικαίωμα φορολογίας του εισοδήματος αυτού στο Κράτος που βρίσκεται η ακίνητη περιουσία, παράλληλα, όμως, η χώρα κατοικίας του δικαιούχου έχει δικαίωμα να φορολογήσει επίσης το εισόδημα αυτό.

Επίσης, ρυθμίζεται η φορολογική μεταχείριση της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση κινητής επαγγελματικής περιουσίας η οποία ανήκει σε μια μόνιμη εγκατάσταση, την οποία διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και παρέχεται το δικαίωμα φορολογίας και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη.

Η ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές, ή κινητής περιουσίας, που ανήκει στην επιχείρηση και συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών. Έτσι, όσον αφορά στην ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων με ελληνική σημαία ή αεροσκάφων ή πλοίων με σημαία τρίτου Κράτους που ανήκουν σε ελληνικές αεροπορικές ή ναυτιλιακές επιχειρήσεις, η Ελλάδα έχει το αποκλειστικό δικαίωμα φορολογίας.

Η ωφέλεια που προκύπτει από εκποίηση οποιουδήποτε άλλου, πλην των ανωτέρω περιουσιακού στοιχείου, φορολογείται αποκλειστικά στη χώρα κατοικίας του δικαιούχου.

Άρθρο 14**Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες**

Το άρθρο αυτό ρυθμίζει τα θέματα της φορολογίας του εισοδήματος από την άσκηση ελευθερίων επαγγελματιών και άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού το εισόδημα από την άσκηση των ανωτέρω δραστηριοτήτων φορολογείται αποκλειστικά και μόνο στο Κράτος της κατοικίας του δικαιούχου του εισοδήματος. Στην περίπτωση, όμως, που ο παρέχων τις υπηρεσίες διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος «καθορισμένη βάση», δηλαδή, ασκεί δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω μιας επαγγελματικής εγκατάστασης (π.χ. ιατρείο, δικηγορικό γραφείο) το Κράτος αυτό έχει το δικαίωμα να φορολογήσει το σχετικό εισόδημα. Το Κράτος της κατοικίας διατηρεί επίσης το δικαίωμα φορολογίας.

Άρθρο 23**Αποφυγή της διπλής φορολογίας**

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού το Κράτος της κατοικίας του δικαιούχου του εισοδήματος ή του κατόχου του κεφαλαίου υποχρεούται να προβεί σε έκπτωση του ποσού του φόρου που έχει καταβληθεί στο Κράτος της πηγής (αλλοδαπός φόρος). Το ποσό, όμως, του αλλοδαπού φόρου που εκπίπτει δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό του φόρου, ο οποίος υπολογίζεται σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους της κατοικίας και αντιστοιχεί στο αλλοδαπό εισόδημα.

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού θεσπίζονται μέτρα για την ενίσχυση των φορολογικών κινήτρων των δύο Συμβαλλομένων Κρατών. Έτσι, στην περίπτωση κατά την οποία κάτοικος Ελλάδας αποκτά εισόδημα από την άσκηση εμπορικών δραστηριοτήτων στην Εσθονία, είτε ως επιχείρηση, είτε ως ελεύθερος επαγγελματίας και το εισόδημα αυτό, σύμφωνα με τη Σύμβαση φορολογείται και στην Εσθονία, η Ελλάδα απαλλάσσει το εισόδημα αυτό από τη φορολογία.

Επίσης, μερίσματα που καταβάλλονται από Εσθονική επιχείρηση που είναι κάτοικός της σε εταιρεία της Ελλάδας κατά την πίστωση του φόρου θα λαμβάνεται υπόψη και ο φόρος που καταβάλλεται στα κέρδη της Εσθονικής εταιρείας από τα οποία καταβάλλει τα μερίσματα.

Αν από την εσωτερική νομοθεσία της Εσθονίας, προβλέπεται απαλλαγή ή μείωση από τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή, λόγω ενθάρρυνσης οικονομικής ανάπτυξης της χώρας αυτής ο φόρος που δεν έχει καταβληθεί, είτε λόγω της απαλλαγής, είτε λόγω της μείωσης, θεωρείται ότι έχει καταβληθεί και πιστώνεται ένατι του αντίστοιχου ελληνικού φόρου μέχρι του ποσού που ορίζονται οι σχετικές διατάξεις της Σύμβασης.

Άρθρο 24**Μη διακριτική μεταχείριση**

Το άρθρο αυτό επίσης είναι σημαντικό διότι με τις διατάξεις του επιχειρείται η καθιέρωση, όπου είναι δυνατόν, ίσων όρων φορολογίας και ανταγωνισμού για τους υπηκόους ή επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, εφόσον βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες ή μέσα στον ίδιο τομέα δραστηριότητας.

Άρθρο 25**Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού**

Το άρθρο αυτό καθιερώνει ειδική διαδικασία επίλυσης των διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή της Σύμβασης.

Οι φορολογικές αρχές των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν την υποχρέωση να επικοινωνούν μεταξύ τους για τη συζήτηση των προβλημάτων που αναφέρονται κατά την εφαρμογή της Σύμβασης επί συγκεκριμένων υποθέσεων για την από κοινού εξέρευση λύσης.

Στην περίπτωση που κρίνεται σκόπιμη η προφορική ανταλλαγή απόψεων για την επίτευξη συμφωνίας, συστήνεται μια επιτροπή που αποτελείται από αντιπροσώπους των φορολογικών αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 26**Ανταλλαγή πληροφοριών**

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού επιδιώκεται η συνεργασία των δύο Συμβαλλομένων Κρατών για την αντιμετώπιση της διεθνούς φοροδιαφυγής γεγονός το οποίο αποτελεί ένα από τους βασικούς στόχους της Σύμβασης.

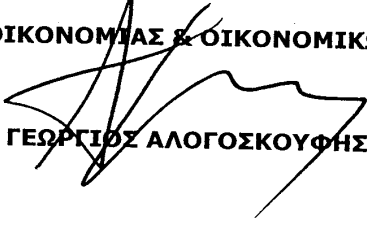
Οι φορολογικές αρχές των δύο Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες, οι οποίες αφορούν στις φορολογικές υποχρεώσεις των φορολογουμένων τους, οι οποίοι διατηρούν οικονομικούς δεσμούς και στα δύο Κράτη, οι οποίες κρίνονται απαραίτητες για την εφαρμογή τόσο των διατάξεων της Σύμβασης, όσο και των διατάξεων της εσωτερικής νομοθεσίας των δύο Συμβαλλομένων Κρατών. Οι εν λόγω πληροφορίες, αφορούν στους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση και χρησιμοποιούνται από τα δύο Κράτη αποκλειστικά και μόνο για φορολογικούς σκοπούς και θεωρούνται απόρρητες, δηλαδή, δεν ανακοινώνονται σε άλλα πρόσωπα πλην εκείνων που είναι επιφορτισμένα με την βεβαίωση και είσπραξη των φόρων ή την εκδίκαση φορολογικών υποθέσεων.

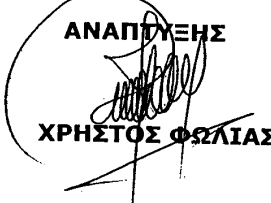
ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Στην ως άνω Σύμβαση, επισυνάπτεται Πρωτόκολλο σύμφωνα με το οποίο θεωρούνται αναπόσπαστο κομμάτι της παρούσας, οι διατάξεις του άρθρου 20 της Συμφωνίας για τις Ναυτιλιακές μεταφορές, μεταξύ Ελληνικής Δημοκρατίας και Δημοκρατίας της Εσθονίας και οι οποίες αναφέρονται στο εισόδημα από τη δραστηριοποίηση πλοίων και στο τι συμπεριλαμβάνει αυτό (χρήση, συντήρηση ή ενοικίαση εμπορευματοκυβωτίων, καθώς και των ρυμουλκών και σχετικού εξοπλισμού για τη μετάφορά τους).

Στην κύρωση της ανωτέρω Σύμβασης, μετά του επισυναπτόμενου σε αυτήν Πρωτοκόλλου, αποβλέπει αυτό το Σχέδιο νόμου το οποίο σας υποβάλλουμε προς ψήφιση.

Αθήνα, 8 Απριλίου 2008

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ &
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

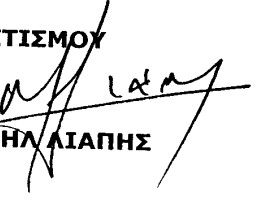
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

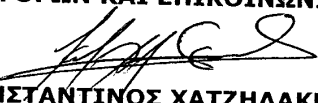
ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

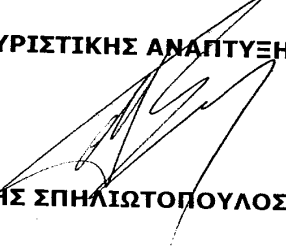

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

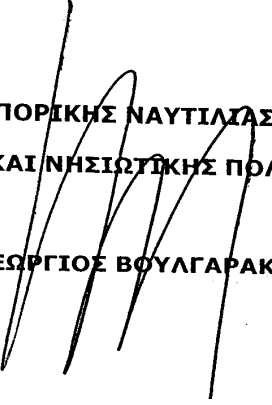
ΜΙΧΑΗΛ ΛΙΑΠΗΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΑΡΗΣ ΣΦΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ, ΑΙΓΑΙΟΥ
ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ